

Nr 8.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i 123 § taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

I en den 29 december 1949 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 20, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i 123 § taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Propositionen innehåller i huvudsak följande.

I propositionen föreslås viss uppmjukning av reglerna angående extraordinär besvärsmått i mål rörande taxering för inkomst eller förmögenhet. Sålunda föreslås att, om någon underlåtit att behörigen avlämna självdeklaration eller i avlämnad deklaration av uppenbart förbiseende lämnat oriktig uppgift och han till följd därav taxerats till väsentligt högre belopp än som vederbort, prövningsnämnden skall äga att — ändå att extraordinär besvärsmått enligt 123 § 2 mom. taxeringsförordningen icke föreligger — likväl till prövning upptaga besvären, därest det med hänsyn till de omständigheter, som föranlett underlåtenheten eller den oriktiga uppgiften, skulle vara obilligt att besvären icke prövades.

Det vid propositionen fogade författningsförslaget är av följande lydelse:

Förslag

till

förordning om ändring i 123 § taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, att till 123 § taxeringsförordningen den 28 september 1928 skola, såsom ett nytt 3 mom.¹, fogas följande bestämmelser.

123 §.

3 mom. Har någon underlåtit att behörigen avlämna självdeklaration eller i avlämnad självdeklaration av uppenbart förbiseende lämnat oriktig uppgift och har han till följd härav taxerats för inkomst eller förmögenhet till vä-

¹ Förutvarande 3 mom. har upphävts genom förordningen den 26 juli 1947, nr 591.

1 Bihang till riksdagens protokoll 1950. 7 saml. Nr 8-9.

sentligt högre belopp än som vederbort, må vederbörande prövningsnämnd, ändå att rätt för den skattskyldige att anföra besvär uti den i 124 § angivna ordningen icke föreligger, likväl till prövning upptaga besvär, som anförts inom den tid och i den ordning varom i nämnda paragraf är stadgat; dock att så må ske endast i de fall där det med hänsyn till de omständigheter, som föranlett underlåtenheten eller den oriktiga uppgiften, skulle vara obilligt att besvären icke prövades.

I fall som i detta moment avses må besvären av prövningsnämnden upptagas till prövning, oavsett om taxeringen redan varit föremål för prövningsnämndens efter särskild prövning meddelade beslut; dock att besvären icke må upptagas, därest taxeringen är eller varit föremål för prövning av kammarrätten.

Över prövningsnämnds beslut, varigenom nämnden icke funnit skäl att till prövning upptaga besvär som i detta moment avses, må klagan icke föras.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Av statsrådsprotokollet inhämtas bl. a. följande.

Bestämmelser rörande besvär över beslut av taxeringsnämnd och prövningsnämnd äro upptagna i 118—125 §§ taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379). Sålunda stadgas i 118 §, att över beslut av taxeringsnämnd i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet må besvär anföras av bl. a. den skattskyldige, såvitt honom rör. Enligt 119 § skola besvären vara ställda till den prövningsnämnd, som har att granska och pröva taxeringen i fråga, samt ingivas, med visst undantag, till länsstyrelsen i det län där den överklagade taxeringsåtgärden företagits. Besvären skola ingivas senast den 31 juli under taxeringsåret.

Över beslut av prövningsnämnd må enligt 121 § 2 mom. besvär anföras hos kammarrätten av bl. a. skattskyldig, såvitt angår egen taxering för inkomst eller förmögenhet, dock ej där den skattskyldige enligt 39 § förlorat talan mot prövningsnämndens beslut. Besvär må anföras dels om den skattskyldige besvärat sig över taxeringsnämndens beslut men talan icke bifallits av prövningsnämnden och dels om prövningsnämnden ändrat den av taxeringsnämnden verkställda taxeringen, utan att sådan ändring påkallats av den skattskyldige. Enligt 122 § skola besvär över prövningsnämndens beslut av den skattskyldige ingivas till vederbörande länsstyrelse senast å sextionde dagen efter den då han av beslutet erhållit del.

I 123, 124, 124 a och 125 §§ ha bestämmelser upptagits rörande den s. k. extraordinära besvärsrätten.

Sålunda stadgas i 123 § 2 mom., att den som taxerats för inkomst eller förmögenhet må i nedan angivna fall — i den ordning som anges i 124 § —

anföra besvär hos prövningsnämnd eller, därest taxeringen redan varit föremål för prövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos kammarrätten, nämligen

1) om han taxerats till kommunal inkomstskatt eller till statlig inkomstskatt för intäkt, vilken icke skall räknas till skattepliktig inkomst, eller taxerats till statlig förmögenhetsskatt för förmögenhetstillgång av sådant slag, som icke skall upptagas vid beräkning av skattepliktig förmögenhet,

2) om han taxerats till kommunal inkomstskatt, ehuru han ej är skyldig utgöra sådan skatt för något slag av inkomst, eller taxerats till kommunal inkomstskatt för inkomst av sådant slag, för vilket han ej är skattskyldig eller för vilket han ej är skattskyldig å den ort, där taxeringen skett,

3) om han taxerats till kommunal inkomstskatt för samma inkomst å mer än en ort,

4) om han taxerats till statlig inkomstskatt, ehuru han ej är skyldig utgöra sådan skatt för något slag av inkomst, eller taxerats till statlig inkomstskatt för inkomst av sådant slag, för vilket han ej är skattskyldig,

5) om han taxerats till statlig förmögenhetsskatt, ehuru han ej är skyldig utgöra sådan skatt för något slag av förmögenhet, eller taxerats till statlig förmögenhetsskatt för förmögenhetstillgång av sådant slag, för vilket han ej är skattskyldig,

6) om han taxerats till statlig förmögenhetsskatt, ehuru han enligt 10 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt ej är skyldig utgöra sådan skatt,

7) om han taxerats till statlig inkomstskatt eller till statlig förmögenhetsskatt å ort, där han icke är skattskyldig till sådan skatt,

8) om han taxerats för inkomst eller förmögenhet å viss ort, ehuru skyldighet enligt stadgandena i 26 och 28 §§ icke för honom förelegat att till ledning för taxering å orten avgiva självdeklaration,

9) om han i stadgad ordning avlämnat behörig självdeklaration och ej gjort sig skyldig till sådan underlåtenhet, som enligt 39 § 1 mom. första stycket andra punkten föranleder förlust av talan, men blivit av taxeringsnämnd taxerad för inkomst eller förmögenhet med avvikelser från deklARATIONEN och icke erhållit föreskriven underrättelse därom senast den 30 juni,

10) om han eftertaxerats för inkomst eller förmögenhet men icke erhållit föreskriven underrättelse om eftertaxeringen inom tid, som nyss nämnts, eller

11) om hans taxering för inkomst eller förmögenhet på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende blivit felaktig.

I 124 § 1 mom. stadgas bl. a., att besvär enligt 123 § skola av den skattskyldige ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden företagits, inom natt och år efter det den skattskyldige erhållit debetsedel å slutlig eller tillkommande skatt i anledning av den taxering, varom fråga är.

Med skrivelse den 21 maj 1949 har *revisionsintendenten Erik Hjohlman* — till fullgörande av honom utav dåvarande chefen för finansdepartementet under hand meddelat uppdrag — till denne överlämnat en samma dag

dagtecknad promemoria angående ifrågasatt utsträckning av den extraordinära besvärsrätten.

Över nämnda promemoria ha, efter remiss, utlåtanden avgivits av *kammarrätten, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Stockholms, Södermanlands, Jönköpings, Kalmar, Blekinge, Malmöhus, Älvsborgs, Skaraborgs, Örebro, Kopparbergs, Västernorrlands och Västerbottens län samt taxeringsnämndsordföranden*s riksförbund.

Rörande innehållet i Hjohlmans promemoria och de över densamma avgivna utlåtandena tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 5—19).

Beträffande vad *departementschefen* anfört till stöd för det i propositionen framlagda förslaget får utskottet likaledes hänvisa till propositionen (s. 20—23).

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevärande proposition nr 20, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i 123 § taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Stockholm den 2 februari 1950.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Elon Andersson, Wahlmark, Sjödahl, Gustaf Elofsson, Heüman, Franzon, Niklasson, Falk och Aaby-Ericsson samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Björklund, Sandberg, Jonsson i Skedsbygd, Orgård, Kristensson i Osby, Sundström, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn och Persson i Svensköp.